

overgangen til tilskud efter udgiftsbehovstal, medens de øvrige amtskommuner vil få varierende merindtægter ved denne ordning. Vælger man i stedet at lade *beliggenhedskommunen* afholde udgifterne, vil man tilsyneladende få en mindre skævdeling.

Materialet viser imidlertid, at der er en betydelig skævhed mellem institutionernes beliggenhed og deres brugere, hvorfor det formentlig vil være nødvendigt — og i overensstemmelse med tankegangen i byrdefordelingen — at indrette en betalingsordning, der sikrer en udligning mellem de amtskommuner, der har for mange, og de, der har for få institutionspladser. En sådan ord-

ning, der vil svare til fordelingen i tabel II (kolonne 4) vil *efter indførelsen af tilskud efter udgiftsbehovstal* betyde, at Københavns og Frederiksberg kommuner og Københavns amtskommune får en merudgift i forhold til det øvrige land på ca. 38 mill. kr.

Dette skyldes, at der fra dette område anbringes næsten halvdelen af de børn og unge, der er optaget på døgninstitutioner i hele landet (pr. 31. marts 1972 var Københavnsområdets andel af børn og unge på døgninstitutioner 47,4 pct.), hvilket langt overstiger dette områdes relative befolkningsandel.